

SGF

STUDIO
GALERIJE
FORUM

DAVOR TOMIČIĆ

12. 11–2. 12. 1985.

TOMIČIĆ

Umjetnost je odslik čina iz pojmljive zbilje ili je ona posebice svijest osobe njoj usuprotstavljena? Potisnuta namjerice iz djelatne stvarnosti umjetnost poprima neke osobine njezine loše savjesti; nesavršena mjerila stvari i pojava.

Kako se odnosi **postmoderna** spram **avangarde**, i da li su one oprečnosti promjenljivih i nedovoljno pouzdanih sredstava (postupka i »tehnike«) u izricanju od osjećajnosti do osjećaja, od metode do načina. U tijeku, ili poslije svega, iza sedam mora i sedam gora, umjetnik nije razriješen mutne slutnje o neizvjesoj svezi ljudske naravi (**moral**) i onoga što pripadne djelu (**ljepota**). To postaje vodiljom njegove osobnosti.

Svatko bi želio započeti s početkom, ali za to vremena niti itko ima, niti ga može imati. **Fragmentarnost** je sudbinska, tako da viđenje postmoderne nalazi svoje razloge u staroj priči (**naracija**) i novoj prikazbi (**simultanost**), starom jeziku (**stilizacija**) i novoj maštovitosti (**kompozitnost**), u staro-novom zdrobljenom ogledalu. Vrijedi to i za **novi ekspresionizam**, »koji na sve strane oglašuju stare medijske trube«, kako to kaže Donald Kuspit potpomognut Spenglerom, jer podjednako je »**lažni ekspresionizam**«. I ne samo stoga što je značajka nerazdvojlivosti stila zamijenjena ravnodušnošću spram spojenoga i proizvoljnošću (koja ukida sebe kao sil, a u pitanju je i avangardnost, jer ne uključuje ispitivnje u njemu kao svoju metodu). Razlozi postojanja stila bili su u samodovoljnosti i njegovom određenju prema (svom) vremenu, dok je stajao sučelice oblikovnoj i ideološkoj razini čitanja.

Zanijekati polomljen i zdrobljen svijet znači biti gluhi bez nade da se u njemu bude spašen, a legitimnost se može zadobiti isključivo svijesću o **dobro učinjenom izboru**, u kojem je moć »uskog i krutog modela« izokrenuta, ali ne i u potpunosti izbrisana. Izvan umjetnosti, malo-pomalo, više i ne preostaje slobode.

Razvoj i pomirenost, raščlamba i protivština, na kojima je zakonomjernost **stila** i **avangarde** počivala, igru njihove dihotomije dijalektičnost je ukinula i među njima zavela pravilnost susljednosti. Od tada ne razlikuje se odveć jasno gradba (**ustroj**) i oporba (**preispitivanje**), voljkost i prisila. Sve pričinja se karikama jednog istog lanca.

Davor Tomičić je u slijedu kulture Zapada faustovske zapitanosti, koja je svojedobno vodila od riječi, ideja, predstava (slike), i uzvračala obratom u umišljaju: od domišljanja konceptualizma nekdašnjeg vlastitog geometrijskog minimalizma iz razdoblja kada je filozofija umjetnosti čvrsnula u **etici** (postupka) kao **estetici** (oblika). Jednom se sve činilo tako razboritim. I zanosnim!

Koliko je gubitak njihove određene uzajamnosti (a istovremeno poigravanje baštinjenim jezikom) bio za aktualnu umjetnost presudan? Jer od trenutka u kojem se uspostavio kakav-takav odnos vrijednosti prema povijesnom iskustvu (potvrđen prefiksom hiper, post, neo...) dovedena je **nova umjetnost** u podređen položaj spram bilo koje **umjetnosti stila**. Jedino, ako biti bez stila ne utječe nekom ukrepljenju obrata njegova načela.

Sâm i nesaznajan, nemoćan i neprepoznat; umjetnika taru brige umjesto užitka slikanja. Stvarnost (povijest) podjednako je ono što se nalazi pred njim i ono iza njega!

Ipak, čisti je dobitak neprocjenjiva i jedinstvena hermeneutička svijest da se vlastite sposobnosti zgledaju kao milost koja se može (nepažnjom) izgubiti. Dakle, kako ne utjecati stilu, ne prihvatiti avangardnost, i biti svoj? Da li je to uopće moguće? Mnoge su stvari istinite, samo neke se događaju sada, a neke će se dogoditi u njihovoj prošlosti.

Davor Tomičić dolazi do zaključka da mu pokretljivost jezika postmoderne pruža više od jezika apstrakcije. Otklanja solipsizam, zakoračuje u nedovoljno raspoznatljivu, ali predosjećanu stvarnost; suroviju izričajnu i obujmljiviju značenjsku razinu slike. Dakako, niti jedna korjenitost nije lahka, niti treba biti obilježena brzopletošću. Priskrbiti si valja hrabrosti... i ne zateći se (jednog jutra zagledan u ogledalo) u šarenoj pernatoj odjeći papagaja. Stvaranje oblika je obraćenje etike u estetiku!

Drugi dio promišljanja odvija se **nad slikom**. Ona sama je izricanje. Umjetnik će uzastojati zaštititi njezino jedinstveno oprijemljenje metafizičkog. Možda uspije u njoj uspostaviti izgubljenu (novu?) uzajamnost podrijetla i ostavštine, izvornosti i predanja, uvećavajući svoju moć prijemljivosti i prihvaćanja. Ili će njegova nepostojana kritičnost i ironičnost preplaviti ono **u slici po sebi**, i opatvoriti umjesto razotkriti izmjeničnost jednog istog: **metode** i **moral**. Bitno je ne zapustiti misao o crti razdjelnici iza koje svi ponešto znaju (o stilu), a tek rijetki posjeduju znanje (o duhovnom). Stanovito iskustvo je znamen izbora.

Darko Schneider

BIOGRAFIJA

Rođen 1947. godine u Beogradu. Diplomirao Akademiju likovnih umjetnosti 1970. godine u Zagrebu u klasi prof. Raula Goldonija.

Adresa: Davor Tomičić
Zagreb, Zelengaj 39. tel. 436-146

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1970. Beograd, Atelje 212
- 1971. Zagreb, Galerija SC
- 1974. Rotweil, SR Njemačka (Vorm Forum)
- 1985. Zagreb, Studio Galerije Forum

KOLEKTIVNE IZLOŽBE

- 1970. Zagreb, Akcija Total
Zagreb, Umjetnički paviljon, Udruženje primijenjenih umjetnika Hrvatske 1950–1971.
Zagreb, 5. zagrebački salon, Moderna Galerija
Zagreb, 3. salon mladih, Umjetnički paviljon
- 1971. Zagreb, 4. salon mladih
Zagreb, 6. zagrebački salon, Moderna galerija
Zagreb, Galerija suvremene umjetnosti, Mogućnosti 1971
Graz, Djela šeste međunarodne slikarske sedmice 1971. na dvorcu Retzhof kod Leibniza
Gent, Hrvatska suvremena grafika
Zagreb, 4. salon mladih, Umjetnički paviljon
Ljubljana, BIO 4
- 1972. Graz, Multimediaaktion put meeting 72. I.M.A.R. 71
Zagreb, 5. salon mladih, Umjetnički paviljon
- 1973. Maribor, BIGO 1
- 1974. Trossingen, SR Njemačka, Edition Ritzi
Tutlingen, SR Njemačka, Edition Ritzi
Triburg, SR Njemačka, Edition Ritzi
Wien, Aspekte gegenwertige Kunst aus Jugoslawien
- 1977. Zagreb, 12. zagrebački salon, Umjetnički paviljon
Beograd, 5. beogradski trijenale jugoslavenske umjetnosti
- 1980. Zagreb, 15. zagrebački salon, Umjetnički paviljon
- 1981. Zagreb, Zgraf 3, Umjetnički paviljon
- 1983. Zagreb, Minimalizam u Jugoslaviji, Galerija suvremene umjetnosti
- 1984. Rotweil »Vielfalt 84«

SGF

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM CENTRA
ZA KULTURU
I INFORMACIJE, Zagreb,
Teslina 16, tel. 421-144

Za izdavača
For the publisher
direktor
MILAN BREZAK

Urednik kataloga
Catalogue editor
MAJA HUNJAK

Predgovor
Preface
DARKO SCHNEIDER

Fotografije
Photographies
DAVOR MARJANOVIĆ

Grafički urednik
Graphical supervision
IVICA STANČIN

Likovna postava
Arrangement of exhibits
DARKO SCHNEIDER
DAVOR TOMIČIĆ

Plakat
Poster design
IVICA STANČIN

Tisak plakata
Printing of posters
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Tehnička postava izložbe
Technical layout
ŽELIMIR MARTINJAK

Umnožavanje kataloga
Printed by
KREŠIMIR ŠTEFANOVIĆ

Naklada
Edition
400 komada